

„Ak som vas niecim potesila, som rada“

Tieto slova adresovala svojim krajanom najprekladanejsia slovenska spisovatelka Klara Jarunkova posledny majovy utorok v Mestskom dome kultury v Brezne. Odbor skolstva, mladeze a telesnej kultury Okresneho uradu v Brezne, BIBIANA - medzinarodny dom umenia pre deti, Mestske kulturne stredisko v Brezne a Literarne a hudobne muzeum v Banskej Bystrici tu totiz pri prilezitosti vzacneho zivotneho jubilea K. Jarunkovej zorganizovali celoslovensku konferenciu o jej zivote a diele.

Predpoludnajsie odborné prednasky zhodnotili celozivotnu tvorbu spisovatelky a širokemu spektru obyvateľstva predstavili jej najvyznamnejsie diela. Splnili tym hlavný cieľ podujatia, vyjadrit tejto cinorodej zene uctu a vdaku. V slavnostnom programe s nazvom Pozdrav rodneho kraja rezonovali piesne v podani sumiackych interpretov. Pred vstupom do kinosaly uputala pozornost vystavka vytvarnych diel ziaikov zakladnych, materskych i zakladnych umeleckych skol okresu Brezno, ktoru deti venovali tete spisovatelke. Popoludni slavnostne otvorili vystavu Pramene cistej vody, v ktorej BIBIANA Bratislava priblizuje dielo K. Jarunkovej v povodnej a prekladovej tvorbe. Prijemnu atmosferu dna okrem ludovej, vaznej hudby a umeleckeho slova dotvorili aj vyznania starostky Sumiaca, primatora Brezna, predstavitelov BIBIANY i Matice slovenskej, ktorí jubilanke odovzdali ocenenie za prinos do slovenskej kultury a jej sirenie v zahraniči.

Klara Jarunkova zije v Bratislave, ale rada a casto sa vracia do svojho rodneho kraja. V chalupe na Jergaloch so svojou dcerou akademickou maliarkou Danou Zacharovou, ktora ilustrovala niektore jej knihy, casto preziva chvíle oddychu. Jej zivot bol poznamenany mnohymi osobnymi tragediami, ale aj velkou laskou a sudrznostou. Narodila sa 28. aprila 1922 v Cervenej Skale v rodine postmajstra Juliusa Chudika ako druha dcera. Coskoro sa rodina rozrastla este o troch surodencov. Zakratko vsak matka zomiera a deti spolu s otcom vychovava jeho sestra, ktorej laska a porozumenie formovali Klarinu detsku dusu. Blizke lesy boli jej castym spolocnikom. Vystudovala gymnazium v B. Bystrici a jej prvym ucitelskym posobiskom boli detvianske lazy. Po skonceni studia na filozofickej fakulte posobila v Bratislave, kde sa v roku 1946 vydala za Ing. Tichomira Jarunka. Pracovala v literarnej redakcii slovenskeho rozhlasu, dlhe roky potom stravila ako redaktorka humoristickeho casopisu Rohac. Popri praci sa venovala literarnej tvorbe, ktora mala siroky ohlas a ziskala mnoho citatelov. Romany Jedina, Brat mlcanliveho vlka, Tulak, Cierny slnovrat, Stretnutie s nezvestnym a mnoho inych zaujmu citatela plnokrvnym stvarenim hrdinov. Su to ludia spomedzi nas nesuci posolstvo nadeje, ze vsetko, co sa stane, ma svoj zmysel. Dycha z nich optimizmus, chut prekonavat vsetky prekazky a nepoddavat sa. Cez detske oci ukazala svet dospelych, plny lahostajnosti, sebeckta a nezaujmu o druheho cloveka. Nad vsetkym vsak nakoniec vitazi sila lasky a snaha najst miesto v zivote. To vsetko s humorom a pochopenim.

Klara Jarunkova rada prijala pozvanie svojich krajanov, stretla sa tu s mnohymi znamymi, napríklad aj so spisovatelom Frantiskom Kreutzom (na snimke Viktora Sajgalika), s ktorým dokonca isty cas ucila.

<http://www.zelpo.sk/region/tlac/horehr02/h0222.html>